

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 457/2026
12.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Весне Субић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Миодраг Марјановић адвокат из ..., против туженог „АС – турс“ ДОО из Неготина, чији је пуномоћник Вукојица Секулић адвокат из ..., ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2651/2025 од 20.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2651/2025 од 20.11.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2651/2025 од 20.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2651/2025 од 20.11.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П1 52/2025 од 09.09.2025. године, исправљена решењем тог суда П1 52/2025 од 30.09.2025. године, у усвајајућем делу првог става изреке којим је обавезан тужени да на име отпремнине због одласка у пензију исплати тужиоцу износ од 214.952,00 динара са затезном каматом од 14.04.2025. године до исплате и другом ставу изреке којим је обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкова парничног поступка у износу од 83.198,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погршене примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет спора је захтев тужиоца који је остварио право на инвалидску пензију да му се исплати отпремнина.

Нижестепени судови су применом члана 119. став 1. тачка 1. Закона о раду усвојили тужбени захтев, са образложењем да запослени који одлази у пензију има право на отпремину, без обзира о којој пензији је реч (старосна, инвалидска, породична).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења члана 119. став 1. тачка 1. Закона о раду, а ни ради уједначавања судске праксе.

Став о праву на отпремнину запосленог који је остварио право на пензију (старосну, инвалидску или породичну) изражен је у образложењу пресуде Врховног касационог суда Рев2 3141/2021 од 22.06.2022. године и пресуде Врховног суда Рев2 2071/2023 од 03.04.2024. године. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би, због другачијег пресуђења у истим чињенично правним споровима, указивале на неуједначену судску праксу.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП – према вредности предмета спора побијаног дела, као у другим имовинскоправним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 214.952,00 динара и не прелази вредност која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић